

תה"ג 757/06/21 - מדינת ישראל נגד שי בן יוסף כהן

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 757-06-21 מדינת ישראל נ' כהן(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת שירלי רנר
עותרת
מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד דוד לנדאו מהמחלקה
הבינלאומית בפרקליטות המדינה
נגד
משיב
שי בן יוסף כהן (עצור/אסיר בפיקוח) באמצעות ב"כ עו"ד
ניק קאופמן

החלטה

1. בקשה לפתיחת חלון התאווררות יומי בין השעות 07.30-09.30. בדיון הודיע ב"כ המשיב כי הוא מבקש להעתיק את שעות ההתאווררות לשעות 16.30-18.30.

המשיב שוהה במעצר באיזוק אלקטרוני החל מיום 1.7.21 (החלטת כב' השופט א. רובין).

ביום 25.10.21 הוכרז המשיב בר הסגרה לממשלת ארצות הברית בגין עבירות הונאה (כנגד ממשלת ארצות הברית) והלבנת הון.

2. בבקשה נטען כי המשיב שוהה תקופה ממושכת במעצר בית מלא באיזוק אלקטרוני ללא פעילות. בדיון ציין ב"כ המשיב כי מצבו הנפשי של המשיב אינו פשוט כעולה ממסמך של פסיכולוגית אצלה ביקר המשיב אך ביום 12.1.22 וכי יש בחלונות ההתאווררות המבוקשים כדי להקל עליו. נטען כי מקרהו של המשיב "נופל" למסגרת החריגים בהם ייעתר בית המשפט לחלונות התאווררות גם כשמדובר באיזוק אלקטרוני.

המבקשת מתנגדת לבקשה ומפנה להחלטת כב' השופט רובין מיום 1.7.21 בה קבע כי לא ניתן להיעתר לחלונות התאווררות באשר הבקשה בעניין זה מנוגדת לתכלית המעצר באיזוק אלקטרוני. עוד מפנה ב"כ המבקשת להלכות בית המשפט העליון בעניין זה, ולשנוי נקודת האיזון עם הכרזתו של המשיב כבר הסגרה.

3. דין הבקשה להתקבל באופן חלקי.

תחילה יצוין כי ביום 27.10.21 הוגשה מטעם המשיב בקשה לביטול האיזוק האלקטרוני או לפתיחת חלונות מדי יום למשך מרבית שעות היום לצורך יציאה לעבודה, בקשה שנדחתה על ידי (החלטה מיום 22.11.22).

הבקשה הנוכחית היא כאמור לפתיחת חלונות התאווררות.

אכן ככלל חלונות התאווררות קבועים אינם מתיישבים עם מעצר באיזוק אלקטרוני (ר' בש"פ 8631/21 מדינת ישראל נ.

ואיל חוסיין). בצד האמור אין לשלול כי במקרים חריגים יעתר בית המשפט לבקשה (ר' שם, פסקה 16; בש"פ 966/16 זידאן נ. מדינת ישראל, פסקה 10; בש"פ 1697/18 ג'ובראן נ. מדינת ישראל, פסקה 17).

החשש העיקרי בעניינו של המשיב הוא להימלטות. אכן שמהוכרז המשיב בר הסגרה, החשש להימלטות מתגבר (ר' בש"פ 1163/11 פרקופץ נ. מדינת ישראל; בש"פ 5745/16 בן משה נ. מדינת ישראל). בצד האמור גם המעצר באיזוק אלקטרוני ללא פתיחת חלונות התאוררות אינו מוחלט. המשיב יוצא לדיונים בעניינו ובמידת הצורך לטיפולים רפואיים ועניינים דחופים אחרים. אין לאמר איפוא כי פתיחת חלונות אורור בפיקוח מהווה "קפיצת מדרגה" בכל הנוגע להגברת הסיכון להימלטות. לכך יש להוסיף כי המשיב נעצר באיזוק אלקטרוני אף בלא שנתקבל תסקיר מעצר בעניינו שכן בית המשפט התרשם כי קיימות נסיבות המחלישות את עוצמת עילת המעצר וכי שילוב האמור עם המפקחים שהוצעו ואיזוק אלקטרוני יש בהם כדי לאיין במידה מספקת חשש להימלטות.

המשיב שוהה במעצר באיזוק אלקטרוני כבר החל מיום 1.7.22. הדיון בערעורים שהוגשו בין היתר על ידי המבקשת קבועים ליום 21.3.22, כך שהוא צפוי לשהות פרק זמן נוסף לא מבוטל במעצר באיזוק אלקטרוני. לאור טיבו של ההליך, הסכוי להקלות נוספות עם חלוף הזמן, אינו גבוה. כעולה מהדיון בפני ומהמסמך שהוגש לי, מצבו הנפשי של המשיב אינו פשוט.

במכלול הנתונים סבורה אני כי מדובר במקרה חריג המצדיק היעדרות לחלונות התאוררות גם במסגרת איזוק אלקטרוני.

לפיכך אני מורה כדלקמן:

המשיב יהא רשאי לצאת בימים א', ג', ה' בין השעות 16.30-18.30 לצורך התאוררות. כל עת יציאתו ממעצר הבית הוא ילווה על ידי אחד המפקחים. הערבויות שהופקדו במסגרת ההחלטה על המעצר באיזוק אלקטרוני ישמשו גם להבטחת תנאי החלטה זו.

החלטה זו תיכנס לתוקף ביום 17.1.22, על מנת לאפשר למשיבה לנקוט בכל הליך שתמצא לנכון.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לב"כ הצדדים ולמנהלת האיזוק לצורך פתיחת חלונות כאמור.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ב, 13 ינואר 2022, בהעדר
הצדדים.